

Titel: Kapitel 29.

Citation: "Kapitel 29.", i 1916: Lov. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r31-shoot-chptrd1e8119.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: 1916: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel 29.

Afhøring af Parter og Parts Ed.

§ 302.

Retten kan efter Modpartens Påstand indkalde en Part til personligt Møde for at besvare Spørgsmål sigtende til Sagens Oplysning.

Om Partens Mødepligt i denne Henseende gælder følgende Regler:

Ingen er — for så vidt han ikke særlig har forpligtet sig dertil — pligtig at møde for en Underret (jfr. § 355) udenfor den Underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, når han vilde komme til at rejse mere end 70 Kilometer på Jernbane eller Dampskib eller 25 Kilometer på anden Måde eller en tilsvarende Vejlængde delvis på Jernbane eller Dampskib og på anden Måde for at nå hen til Retten.

For Landsret eller for Højesteret er i Regelen ingen, som ikke særlig har forpligtet sig dertil, pligtig at møde udenfor den Landsretskreds, hvor han bor eller opholder sig, når han vilde få længere at rejse hen til Retten end 140 Kilometer på Jernbane eller Dampskib eller 50 Kilometer på anden Måde eller en tilsvarende Vejlængde delvis på Jernbane eller Dampskib og på anden Måde.

Ved Beslutning af Retten eller dens Formand, der bliver at påberåbe i Indkaldelsen, kan det dog pålægges en fjernere boende Part at give Møde for Landsret eller Højesteret, når det må anses for at være af særlig Betydning for Sagens Oplysning.

Hvor ikke foranstående Regler eller Partens Helbredstilstand er til Hinder derfor, og hvor heller ikke andet er særlig bestemt (se § 355), har Parter at møde og aflægge Forklaring for den Ret, der skal dømmes i den pågældende Sag, medmindre dette efter Rettens Skøn vilde medføre Vidtløftiggørelse af Forhandlingerne eller Ulemper for Parten eller Bekostning, som ikke vilde stå i rimeligt Forhold til Sagens Genstand eller den Betydning, Forklaringen kan antages at have for Sagens Oplysning.

Når en Part ikke kan eller skal møde for vedkommende dømmende Ret (eller den i § 355 omhandlede Ret), bliver den at afhøre ved Underretten på det Sted, hvor den bor eller opholder sig. I Sager, der behandles skriftlig for Landsret eller Højesteret, forholdes efter §§ 389, 415 og 438.

De i § 172, sidste Stykke, §§ 173—75 og § 169 indeholdte Regler om Vidner tinder med de fornødne Lempelser Anvendelse, når Forklaring fordres afgivet af Parter.

§ 303.

Enhver Part kan frivillig fremstille sig og begære personlig at afgive sin Forklaring. Dette tilstedes ham i Almindelighed, medmindre Retten anser det for at være uden Nytte i Henseende til Sagens Oplysning. Den Part, der fremstiller sig for